

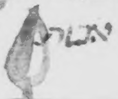
Elijah ben Menahem ha-Kohen of Corfu. Viddui

.38 (כתב יד) וידוי נחלת אבות והיא
„ובכל שנה ושנה בתשעה לחדש אדר
(אם ירצה השם) ויעשו אותו יום מש
פתשגן הכתב הזה" (זה כתוב בצד
א"א כמ"ר מנחם הכהן
ולהודות לו האלקות וההשגחת העולם
תוכן הענין שבני משפחתו (כולם
והוד נחלת אדוניו

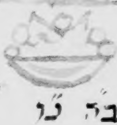
110

וידוי נחלה

שסדרו מו"ה הדבר ר' ונקלה ה"ה
אליהו נ"ע בכ"ר מנחם הכהן זלה"ה

והוא שנן וסדר תורה בשפתי והכתובים אלו
שמונים היה גולה לקה כלם בבס"ה ולהורות לנו
הדלתות והשכרת העולם וכיום אלקים שולפנים
בדרך ומאמינים כפי תוכה שלא להיות לחי שהטוב
הטוב גורי בלבך והתשובות והושבנו לנחלת אבותי
ועל זה קראתי אותו וידוי נחלה שלבי יצא לכד
מלכות מלכנו ואבותי לנחלת אבותי
יראו עינינו מקדש והלריון כי ישאל אלקים ובא
יוסיף בשנה ובזמן קריב והיה זה כהקודמו ישא

מיום בוא כחק ה' לה' אלו ראשון אני יבחר
לנו את נחלתנו את גאון יעקב
לפרט גדול

התנצלות

אם הדבור כסף נכסף נכספתי לדבר ולהגיד נגדי
מדוע אחרו שפתי לברך על הטובה וכי לא היתה
כונתי להיות כלי כתובה להודיע אמונתך בפי ולספר נפלאותיו
יתברך שמו · וזה טעמו שכאשר שמעו האנשים אשר
הנה היולדים בבית הזה שמוכרחים הם לבנותו להאיר
ולהשיב את הגזלה לבעליו אמונתם של כנענים דבאי
כ"לם להיות במדרש רבה סדר בשלח לא אמר ר' שמעון
בר אבא אמר ר' יוחנן כששמעו כנענים שישראל
נכנסים לארץ עמדו וקברו הכנסיותיהם לכן ע"כ
כמו כן האנשים אשר דרו בבית אנשי מדות רשות כ
בבאתם לפני ה' הלוך ובשובתם כי קראה הריסות
הבית ודלתי החדרים והחלונות והארובות פתוחות
והמרוצות ומגלות השקועים בקיר וקירות המבצלים אשר
מבצלים שם הרמו ולא חמלו ולא חסו לבל השאירו ולא
ולקחו את כל צורם ולא הניחו יתד לבעליהם אלו ואלו
אחרו אורי וגרמו בנזקין להתחיל המצוה שלא להזכיר
חסדי ה' לבר בשרתו כי אין כבודו של מלך להלל במרבות
עורים פרוצים מבוקעים ומגוררים · ועכשיו שזכני
לבנות חרבותיו ולחזק את בדקיו והשלמתי לא אחרו שפתי
לשלם נדרי ולברך ברכת שהחינו על הבית הזה שאף על פי
שהוא כמלון אורחים שבשו מלאה הוא לנו ושביר להתפאר
תהלותיו:

דבריו שהבדיל בטעות שלא כאלו של אלו כהנים ו

וכהנה כאמור כמים מדירות ישאל רבות עשית אתה

ה׳ אלקי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך

ואדברה עצמו מספר ———

ברמש אדם ימים גדול **עורי** הפיח הזה האמרין מן

הרמון למור רמון ענר **יבא דודי לגנו ויאכל**

(שה״ש) **פרי מגדיו** נפק

אנכי קראתיך כי תענני אל: בקשתי תמיד –
כרם בפרת שואל: גורל נחלתיך ששית
הואל: דעת הכל כי יש אלקים בישראל: **ככתוב** כח
מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים קי"א
במאמר זה להשמיע לשומעי ישראל ולהגיד להם משפטי:
בראשית להודיעם כי הארץ שלו היא ברא בראשית:
ובידו להושיב בה כל מי שירצה ולעקור אלו ולהושיב
אלו;

ובדברי קדשך כתוב לאמר קומה אלקים שפטה
הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים ופירש
שאתה תקח משפט העשוקים והעושקים אותם מיד—
האלמים ובעלי אגרופים וכאלה בעשייתן העש
והעשוקים הם עמך ונחלתך ואתה תנחל הירם ותשלם
השוסקים · כי אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריבם
לאבור וכעים: ומבלעדיך אין מלך גואל ומושיע:

על כי הדברים האלה הגדתי היום לפניך אלקי
ואלקי אבותי כי בחרת אל אחר מבני אבותי אשר
אשר נתת להם נחלה לא עברתי ממצותיך מצות המצוה:
ולא שכחתי לעשות משפטך;

הנה

ב"ה

הנה אחר הודעת הבית על גבול סביב סביב

גבול ראשונים לב אבות על בנים: בליל

רביעי בשבת החלת שנה השנה לחדש אדר ראשון שנת

התק"ם לבריאת עולם בחבלים וצירים באחיך כח וברוב

אונים נפלו לי שלשה בנים : הבית הזה אשר אחזה ובא

בחלקי זה שנים שנת בהלוב היה שמוק ומזל חלקו

של אבא מרי זלה"ה שלקח חלק אחד מאחיו הפרנס נ"ע כי

בחלק שלהי נכנס בו לדרה לפי שנה והוא היה זר אשר לא

מזרע אהרן הוא ובכל זאת נאחקש בו והחזיק בו עד

שהדורה נעשה בעל הבית ובעל הבית בחוץ

ולי אני עבדך אלוהנו אבינו אמרך אבא כי לי

משפט הבכורה ושהטיר לי חלק ונחלה בבית

אבי במו זר הייתי לאחי ונכרי לבן אמי כי נראו

מהשתפח בנחלת אבותי ומשבת אחים גם יחד בבית והיו

נחלת אבות ובילד זנונים משבוני וכן הייתי בשניהם

ובכח ואל הדורה והוא חרץ לחיים חרצו של אח אבא

מרי וכנו אחריו במחלקת הכהנים יד להשקע לזרעו מעבני לא ו

וגם איש שלומי אשר בטחתי בו והוא חר אחי יפת

הגדול יצ"ו שבחות אבינו ואמנו לקחנו לו לבן

והיה זו וחמרם אותי בשאר ובסור מטרות נחלת אבי' חלק

וחמדות הנחלה שהורים לבני השר וקטן חר דודי פה"ר

יעקב הרופא נ"ע ובית לפ לא הנע מחני בעת הגלי

על

על עקב ובעטו כי לנשאות חפצו לבת לבן כי אחת
וגם את לעומתי
בלהה אחלי דרשה ובעבור קרבת בית אביו לאהוב
לאביו ומיניק ומחזיק את חלק הבית נסע מן האחוה
וזה שארי ולבבי ומנע הטוב ממנו והיה בעפרי
ואהבה לחבק עם פועלי און ונוסף גם הוא על שונאי
כי אמנו ממנו להם כי מלחמה הוא נותן לבלתי
כרע אחרי לעבור בגבולי גבול אשר גבלו ראשונים ולכן
בא לנחלתי ומאס את לבבי ואת רחמיו ויטרף
לעד אפו ועברתו שמרה נצח: ואף כי לא חלו גלגל
היה המסבה שמקללת התורה והשנאה לבו לשנא
אחיו ואת נשי ואת ילדי: וכלם כאחד שנבאה
שמוטו ואמרו כשנאה לך אשמנו כי אין לך חלק ונחלה
בבית הזה ואל תוסף דבר אלינו עוד בדבר הזה כי פ
פתני ועינים יליכו עמו לבי את החיל הזה ;
בכל יאהר לא האמנתי כי אדבר כי לא כל ר
רחמיו כי ילעשה שיהיה אלקים היא אוזה
הטוב וברכות שדים ורחם שבמעט פניהם כפיהו
של אחותי שאמול עלי כאשר יאהל איש עלבני עם נ
נשפה יפרם מלבני ולא יתן החי שבלהה לבנים ולאיון
להאכיל מפיהו ריב ואדון ואין לעתי מובל כי אלו דברותי
יפור לא יפרנו ואלה יהיו עיני לו להמוני כבראשית
בעת ההנהגה כי יצא חושך:

ובאשר

ב״ה

וכאשר נודע שכל החובבים לציון חפירו עיניו פנות
וגם יהודי שהשמש נהפך לחשך ושאמין
שרים שופטים בארץ כי להם לבדם נתנה הארץ וה
והרודים עליה ומשאר כלים מאחר ערב להם ובכן ע
עמי באה גר צערנו בישנים במדבר נדדנו הלכנו אנו
וביתי ובני מרחו אל רמי ואביר לביר ומלינו לבינה:
מאורים בכל מאות בחלף ובום ולבוזה
היעמות

וכאשר בא יום ער נלה ויהודי כלה נלאר
אם על בנים ואין דין לחנה כי אפס
כסף ואין לאל יד להציל העושק מיד העושקים צעקנו
בקר במדבר עד שעלה קולנו למרום לפני המלך ע
העני מחזק מחנה ועני ואביון מנוולו ואושר עניים
ארנה הנשמע שמוע שמעו צעקותנו והקימו תשועה
לנו אחר מקרובי מרת אחי מבה״ה כי קמו שאו חיים
אבבקס יצ״ו והוא יקר ונעלה כו הנביר ונעלה ומרומם על
כל נעדרה רופא ממבול ונבון כמ״ר אליהו די מורדי
יצ״ו להיות התשועה בלב יועץ נדיב ואחיו את האיש
המפואר שמו כה״ר נסים יצ״ו בן המרומם ונאמן ביתך
עמו כה״ר דוד הכהן זלה״ה נועצו יחדיו ועשרה כבוים
ועזרה רקים ובהחך שאצעה להם היטוה הבנים
מפורס והשיבונו בביתנו. כי יהיו נחלה אבות
לה״ם

לקיים מה שנאמר תחת אבותיך יהיו בניך

וכי יגורתי מפני האף והחמה אשר היו

לנוחמי ישפטוני ונוטרים עלי ועל ראשי

אינם ושינה אותה מרוד: ולכן המשפחה גם כן נגד

המשכיל דל המה האנשים אשר נקבו בשם ר׳ אשר

באו לעזרני חלה על חובל ההבל בעולם

ובכן יהי רצון מלפני שבל כל יוסר עליהם

לאישפור וכל לשון הקום אתם למשפט

הרשיעני יאחר כלה משכיל דל כאמור אשרי משכיל

אל דל ביום רעה ימלטהו ה׳ ישמרהו ויחיהו ואושר

בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו:

ולזכר עולם יהיה צדיק בין אלוף ורבי שר—

לאוהרן מר שני הרב הגדול כמוהר״ר חיים

שברי נ״ר בן לאוהרן צדיק תמיר ישר ונאמן כמוהר״ר

יוסף הכהן זלה״ה שבכל כחו דיבקנו ונבראו כן חיים

הפרים על המרה מרה טובה מרובה להשקיט ריב ומדון

שבין אחים הפרי: עד לא מבוא ולו מוסיף האחים—

המפוארים לבני המנוחת יקן ונאות לנו כמ״ר שני ח

מרדכי הכהן זלה״ה שגם המה עמדו אחרי אחוניהו ו

וכלכלו דבריהם במשפטו על כל נעלם ועלה בידם אחד

ופעו ותמאו ועלה כירם מדורי דרא יבקה חלם

ובוטל

ומועל יום הרביעה

ושלא להנות מנחלת אבותינו בלא ברכה כמאמ׳ ו
ונחזיק טובה לחיים ולמתים אחרונים קמ״ס
המה הנזכרים אנשי השם יהי רצון מלפניך שבזכות
הנשמה שאנחנו נהנין מנחלתם והבית הזה שהוא קנין
כספם של מר זקננו שר ונפטר כמוהר״ר משה שמואל
זלה״ה ומר זקננו חכם ונבון כמה״ר מרדכי הכהן ז״ל נ״ע
בזכות הנז״ה על גורל הצדיקים בזכות שהטיבים להם
לעולם הבא ׳ ורוחם תנוח בחלק הטובים בגן עדן
ונשמתם תענג בטוב הצפון ויתדבקו בצור החיים
את ה׳ אלקינו עם שאר הצדיקים שבגן עדן:

על אלה הישועות נסים ונפלאות אודך כי
נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ונפשי ׳
יודעת מאד ׳ מה רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך:

וצויתי את ברכתי לבני [שמבררין] האנשים האלו לא
ימושו מפיהם זרעם ובכל שנה ושנה בראש׳
לחדש אדר יתקבצו יחד בבית הזה כל המשפחה
(אם ירצו ה׳ השם) ויעשו אותו יום משתה ושמחה ויתנו
לאביונים ויקראו פרשת הברכה הזה להודות ולהלל
לשבח לפאר לרומם להדר ולקלס לחי העושה לנו

את

ב"ה

את כל הנפטרים האלו אסף את חללינו והושיבם

אל נחלתינו בכבוד ובתפארת כי חרפה היא לנו

שהיה נחלתינו לזרים ובתינו לנכרים

וכל זה איננו שוה לנו בכל עת שאנו רואים את

ולכן יהי רצון מלפניך אלהי ואלהים שירך

תשיב ברחמים רבים ותשכון בתוכה כאשר

דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם

וכסא דוד בתוכה תכין ותמלוך במלכותך ובזכות

כל אחיך נשיאה ושמות נזהריך יחזרו וגדולי-

חסדיך זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו -

ובאלה חפצתי זכרני ברצון עמך ובכן אוליך

לראות בטובת בחירך ומכני לשמח

עיר קדשך השמם והחרב ולחונן עפרותיו ולרצות

אבניו ורגבי חרבותיו ולהיות גם קבורתי עם כל

עבדיך הצדיקים אבותי:

ועתה הלויה משיחה ומהרה ותשמע קולי ואני

כה אעשה תפלה לאלקי ישעי ושמעני אלקי

השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את נאי ואת

ילדי. וכאשר החלות להראות את עבדך -

השגחתך. ואתה הוא אדון כל העולמים ומושל בכל

והכל

והבל הבלת לי כתב מנחלת אבותי והאבותינו כ
בעירת היה כן ה׳ אלקינו ואלקי אבותינו האב לנו
את שארית פלטת נחלתינו הנונו אלינו שאל היום
גאולה מהירה ולא יוסיפו בני עולה לו
לבלותו כלו חוץ בכנחלה רק אותם
אלהים מאפס הגאולה

ולתפארת הגולה לחזקה ולאחזה חוקי על
החזקה באמת הכתב הכרה אחר
לדור אחרון. ולבני בנים הבית לאחרון. ובכל ה
הנשמה לחדש אחד ויכירו אותה ירון אחרי העם
שבכה לו:

ויאמר אלקינו ואלקי אבותינו מלוך על כל העולם
כולו בכבודך וכו׳ והמלך וכו׳ ומזמור לכל ה׳ שיר
לכו ומזמור לשלחן אש ה׳ לא יבכה פיך ומזמור
הללו את שם ה׳ הללו עבדי ה׳ וכרך אלקינו וכו׳
הן גל בורא עולם